

Teisingumo Teismo praktiką pažeidžia įsisteigimo laisvę. Toks tarifų ir vežimo sąlygų nustatymas (tiek, kiek Komisija nesuteikė reikiamo leidimo) nesuderinamas su SESV 96 straipsnio 2 dalimi ir taip pat neprideda prie jautrių pramonės sektorių ir nutolusių regionų apsaugos, nes vien minimalių tarifų nustatymas Graikijoje už skystųjų degalų vežimą komerciniais automobiliais pažeidžia konkurencijos laisvės taisykles ir turi būti nedelsiant panaikintas.

Be to, Graikijos vyriausybė Įstatymu Nr. 3054/2002 suteikė teisę kontroliuoti apyvartoje esančių privačiai naudojamų autocisternų skaičių, todėl ginčijama nuostata pažeidžia įsisteigimo laisvę (SESV 49 straipsnis), nes ji priklauso Graikijos teisės aktų, kuriuo galiausiai siekiama ne tik apsaugoti uždarą naftos produktų vežėjų profesiją, bet ir išlaikyti visų šioje rinkoje veikiančių įmonių rinkos galią, rinkiniui. Administracine tvarka nustatytas naftos produktais prekiaujančių įmonių autocisternų skaičius nereikalingas šioms įmonėms prisitaikant prie rinkos sąlygų ir taip pat nepateisinamas visuomenės saugumo (keliuose) arba sveikatos pagrindais.

Graikijos Respublika nepateikė pakankamų paaiškinimų ir įrodymų pateisinti pirmiau nurodytus apribojimus, ir todėl Įstatymo Nr. 383/1976 4 straipsniu, Įstatymo Nr. 3054/2002 6 bei 7 straipsniais ir atitinkamais ministerijų nutarimais ir nustatydamą fiksuotus tarifus (tam tikrose ribose) komerciniais automobiliais teikiamų krovinių vežimo paslaugų atžvilgiu pažeidė Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį (buvęs EB sutarties 43 straipsnis).

2010 m. liepos 8 d. *Rechtbank Amsterdam* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *A. Salemink prieš Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)*

(Byla C-347/10)

(2010/C 246/53)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Amsterdam

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: A. Salemink

Atsakovas: *Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)*

Prejudiciniai klausimai

Ar Europos Bendrijos teisės nuostatoms, įgyvendinančioms laisvą darbuotojų judėjimą, ypač Reglamento Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ I ir II antraštinių dalių bei EB 39 ir 299 straipsnių (dabar SESV 45 straipsnis ir ESS 52 straipsnis kartu su SESV 355 straipsniu) nuostatoms, prieštarauja tai, kad darbuotojas, Nyderlanduose įsisteigusio darbdavio įdarbintas už Nyderlandų teritorijos ribų Nyderlandams priklausančioje kontinentinio šelfo dalyje esančiame nuolatiniame padalinyje, nedraudžiamas nacionaliniuose įstatymuose numatytu darbuotojų draudimu tik dėl to, kad gyvena ne Nyderlanduose, o kitoje valstybėje narėje (šiuo atveju Ispanijoje), net jei jis turi Nyderlandų pilietybę ir gali naudotis savanorišku draudimu iš esmės tokiomis pat sąlygomis, kurios taikomos privalomam draudimui?

⁽¹⁾ 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35).

2010 m. liepos 9 d. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Latvijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *SIA Norma-A y SIA Dekom prieš Ludzas novada dome*

(Byla C-348/10)

(2010/C 246/54)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *SIA Norma-A y SIA Dekom*

Atsakovė: *Ludzas novada dome*